Kære Sofie og Jonas, kære familie og venner

Tak til værten for at have samlet os så flot i aften,
og tak til Sofies far for de varme ord før mig.
Jeg er Jonas' barndomsven og forlover, og jeg lover at holde det nogenlunde kort,
så hovedretten ikke når at køle af.

Jeg har kendt Jonas hele livet, og Sofie i seks år.
Og jeg kan sige, at sjældent har to mennesker mødt hinanden på så klassisk filmvis
– en sommerfest hos fælles venner, en alt-for-varm aften,
og så dansede de bare. Hele natten.
Jeg ved ikke, om I andre så det,
men det lignede to mennesker, der hittede en rytme sammen, de ikke havde tænkt sig at slippe igen.

Første date på Aarhus Street Food var næsten lige så koreograferet:
Jonas forsøgte at spille cool og bestille noget "der ikke var for stærkt".
Sofie nikkede, smilede – og rakte ham den stærkeste chili-dip jeg nogensinde har set.
Han tog en skefuld, svedte, grinede, svedte mere… og kom igen næste dag.
Det er sådan, man ved, det er ægte.

Efter to år flyttede de sammen i Trøjborg.
Hvis man vil teste et forhold, kan man prøve at få en sofabund til at passe gennem en for smal opgang.
Sofie kom med målebånd, post-its og en plan i tre trin.
Jonas kom med ro, et skævt smil og tre ekstra venner, han havde overtalt på fem minutter.

Det gik, selvfølgelig. Lav din egen personlige tale på bryllupstalehjalp.dk
Sofie fik orden, Jonas fik sjov ud af det, og alle fik pizza.

Rejsen til Japan i 2019 er blevet lidt af en legende i vennegruppen.
Sofie havde et farvekodet program for hver dag – ruter, museer, ramensteder.
Jonas fandt de mærkeligste små perler:
en butik med 47 slags KitKat, en bar på 4. sal, som kun spillede 80'er-ballader,
og en park, hvor de endte med at kaste frisbee med tre fremmede og en meget entusiastisk hund.
Det er dem i en nøddeskal:
Sofie skaber rammen, Jonas fylder den med uventede grin.

Så kom forlovelsen på Mols Bjerge sidste efterår.
Jeg spurgte Jonas, om han var nervøs.
Han sagde: "Kun hvis hun opdager ringen i rygsækken, før jeg gør."
Han var rolig – sådan som han er, når det gælder.
Og da han fortalte, hvordan Sofie sagde ja,
var det med det der blik, jeg kun har set på ham få gange:
den dér blanding af lettelse, håb og en stor, stille lykke.

Det er i øvrigt præcis det, jeg elsker ved jer to.
Sofie, du er varm, organiseret og kreativ.
Du forvandler kaos til noget, vi andre kan finde rundt i,
og så gør du det smukt undervejs.
Jonas, du er rolig, sjov og ekstremt loyal.
Du er den, man ringer til, når bilen ikke vil starte, eller livet ikke vil.
Du møder op. Også når ingen kigger.

Sammen er I stærkest i det hverdagsagtige.
På vandreturene, hvor Sofies pakkeliste redder fødderne,
og Jonas' dårlige ordspil redder humøret i modvind.
Søndage med hjemmelavet pasta, hvor I diskuterer pastatykkelse som om det var atomfysik,
og alligevel ender med at stå og spise over gryden, fordi I ikke kan vente.

Og brætspilsaftener med venner,
Lav din egen personlige tale på bryllupstalehjalp.dk
hvor Sofies strategiske blik kan få alle til at sidde lidt mere ranke,
mens Jonas forhandler sig til sejr med charmerende uretfærdighed
– og bagefter roser taberne, så alle alligevel går glade hjem.

Jeg har set Jonas være den mest loyale ven, man kan ønske sig.
Da jeg havde en af de der perioder, hvor alting ramler på én gang,
stod han på min dørtrin med kaffe og værktøj.
“Vi starter med det, der larmer mest,” sagde han.
Det endte med at være min opvaskemaskine, men I forstår pointen.
Den slags loyalitet har Sofie nu ved sin side. Hver dag.

Og Sofie, de sidste seks år har du ikke bare gjort Jonas lykkelig.
Du har gjort vores venneflok rarere at være i.
Du har overbevist os om, at plan og spontanitet ikke er modsætninger,
når de får lov til at danse sammen.
Du får ting til at ske – og du gør det med varme og blik for detaljen.

I dag handler selvfølgelig om store ord og store følelser.
Men hvis jeg har lært noget af jer, er det, at kærlighed mest af alt er små, konkrete valg.
At tage den sidste kop kaffe og brygge en ny.
At give plads, når den anden har brug for at nørde i fred.
At sige undskyld først, selv når man føler sig sidst.
At stå op til solopgang i Mols Bjerge med en ring i rygsækken,
og vide, at man allerede har sagt ja i hjertet.

Så, kære Sofie og Jonas:
Bliv ved med at gå langt – sammen.
Bliv ved med at lave pasta, selv når melet ligger over hele køkkenet.
Og bliv ved med at spille brætspil,
selv når nogen “glemmer” en regel, fordi det gør aftenen lidt sjovere.

Kære alle, lad os løfte vores glas

for Sofie og Jonas – Lav din egen personlige tale på bryllupstalehjalp.dk
for jeres kærlige hverdag, for jeres mod på livet,
og for alle de dansegulve, I endnu ikke har slidt op.
Skål!

Denne tale blev lavet med bryllupstalehjalp.dk.Besvar nogle få spørgsmål og generer din egen personlige tale nu påbryllupstalehjalp.dk

Lav din egen personlige tale på bryllupstalehjalp.dk